

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200120
Dátum vydania rozhodnutia: 11.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200120.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a z členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Jána Brocku, podnikajúceho pod obchodným menom Ján Brocka BROCKA, s miestom podnikania Svätopeterská 66, 920 01 Hlohovec, IČO: 33 429 707, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária MCL, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 074 369, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100229223/2017 zo 7. februára 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/40/2017-131 z 21. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/40/2017-131 z 21. februára 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 20S/40/2017-131 z 21. februára 2018 podľa § 191 ods. 1 písm. e) a písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 100229223/2017 zo 7. februára 2017, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 104226461/2016 zo 4. novembra 2016, ktorým bol žalobcovi podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) vyrubený rozdiel dane v sume 21.911,69 eura na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2009. Dôvodom nepriznania žalobcom uplatneného práva na vrátenie dane a dodatočného určenia dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) bolo neuznanie DPH zaplatenej žalobcom za prijaté zdaniteľné plnenia deklarované faktúrami za nákup bravčového mäsa, vystavenými dodávateľom žalobcu EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že v iných konaniach pod sp. zn. 14S/73/2016, 14S/75/2016, 20S/113/2016 a 20S/109/2016 už prejednával právne veci týchto účastníkov konania, v ktorých boli preverované totožné dodávateľsko-odberateľské vzťahy medzi žalobcom a spoločnosťou EUROCOOP ako aj vzťah rovnakých subjektov týkajúcich sa dodávateľov spoločnosti EUROCOOP,

preto vychádzal z dôvodov uvádzaných v týchto rozhodnutiach, v ktorých procesné pochybenie správca dane vyhodnotil nasledovne: „Žalovaný dokonca priznáva určité pochybenie pri vykonaní tohto dôkazu - výsluchu svedka K. U. bez prítomnosti žalobcu, avšak podľa názoru žalovaného tento procesný nedostatok bol žalovaným odstránený tým, že s výpoveďou tohto svedka bol žalobca oboznámený dňa 6.10.2014 a okrem toho bol žalobca s týmto svedkom konfrontovaný počas vykonanej konfrontácie, ku ktorej došlo dňa 14.11.2014. S týmto tvrdením žalovaného krajský súd nesúhlasí, pretože v danom prípade bolo porušené zo strany žalovaného ust. § 25 ods. 4 daňového poriadku, podľa ktorého ak vypovedá svedok, daňový subjekt a jeho právny zástupca má právo byť prítomný pri jeho vypočutí a klásť mu otázky a správca dane je povinný o výsluchu svedka včas písomne vyrozumieť daňový subjekt alebo jeho zástupcu, pričom zároveň bol v danom prípade porušený aj článok 48 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.“

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný ako sťažovateľ v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a písm. h) S.s.p. z dôvodu, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a že sa odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil správny súd na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietnuť.

5. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený 11. júla 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

6. V predmetnej veci ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 104226461/2016 zo 4. novembra 2016, ktorým vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku rozdiel dane v sume 21.911,69 eura na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2009. Kasačný súd prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už opakovanne riešil spor rovnakých účastníkov konania, v ktorom správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu nezákonne získaného dôkazného prostriedku - výpovede Ivana Valášeka, ktorý bol vypočutý ako svedok bez toho, aby bol o tejto skutočnosti informovaný daňový subjekt. Správny súd neposudzoval zákonnosť rozhodnutí a postupov správca dane a žalovaného, ale svoje rozhodnutie odôvodnil tvrdením o nezákonne získanom dôkaze - zistení vyplývajúcej z výpovede svedka Ivana Valášeka z 5. mája 2014. Nevzal do úvahy jeho vyjadrenia získané zákonným spôsobom, vyplývajúce z výsluchov realizovaných za prítomnosti daňového subjektu.

7. Podľa § 464 ods. 2 S.s.p. ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

8. Kasačný súd vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 464 ods. 2 S.s.p. poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia vo veciach vedených pod sp. zn. 3Sžfk/70/2017 (rozsudok z 21. novembra 2018), sp. zn. 3Sžfk/27/2018 (rozsudok z 23. januára 2019), sp. zn. 3Sžfk/28/2018 (rozsudok z 23. januára 2019), sp. zn. 10Sžfk/28/2018 (rozsudok z 30. januára 2019) a sp. zn. 10Sžfk/55/2018 (rozsudok z 30. januára 2019) vydané v obdobnej veci (rozdielne zdaňovacie obdobie), s odôvodnením ktorých sa v plnom rozsahu stotožňuje, na základe čoho napadnutý rozsudok správneho súdu podľa § 462 ods. 1 S.s.p.

zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Kasačný súd súčasne konštatuje, že senát 8S sa v tomto zložení už obdobnou vecou totožných účastníkov zaoberal vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 8Sžfk/23/2018 (rozsudok z 26. februára 2019), kde za obdobného skutkového a právneho stavu zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude vo veci opätovne rozhodnúť s tým, že prezentovaným právnym názorom kasačného súdu je viazaný (§ 469 S.s.p.). O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 175 ods. 1 S.s.p.).

11. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.